

بررسی اثر زاویه شیب بر عملکرد لوله گرمایی

محمد مهدی غلامی بنادکوکی

کارشناس ارشد

دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

ترموسیفون دو فازی یکی از متداول ترین وسایل انتقال حرارت است که در صنایع مختلف کاربردهای زیادی دارد. این وسیله ارزشمند که بر اساس تغییر فاز یک سیال مناسب کار می کند شامل سه قسمت تبخیر کننده، آدیباتیک و چگالنده است و عوامل زیادی از جمله ابعاد هندسی، جنس بدنه، نوع سیال عامل، نسبت طول به قطر، درصد شارژ سیال، زاویه شیب و ... بر عملکرد ترمومسیفون تأثیر می گذارد.

در این مقاله یک ترمومسیفون دو فازی پس از طراحی و ساخت مورد مطالعه قرار گرفته و اثر زاویه شیب بر روح پارامترهای انتقال حرارت بررسی شده است. نتایج در قالب اثر زاویه شیب بر روح پارامترهای ضریب هدایت مؤثر، ماکزیمم نرخ انتقال حرارت، ضریب انتقال حرارت در تبخیر کننده و چگالنده و افت دما در طول ترمومسیفون به صورت دیاگرام ارائه و نتایج آن تحلیل شده است.

کلمات کلیدی

ترموسیفون دو فازی - لوله گرمایی - زاویه شیب - انتقال حرارت ماکزیمم

Investigation of Effect of Inclination Angle on the Transport Behaviour of a Two-Phase Thermosyphon

M. M. Gholami

Professor

Department of Mechanical Engineering,
University of Tarbiat Modarres

Abstract

A two-phase closed thermosyphon is a gravity assisted wickless heat pipe. The condenser section is located above the evaporator, so that condensate is returned by gravity. In this project a two phase closed thermosyphon was designed and manufactured. An experimental investigation was performed in order to observe the effect of the inclination angle on the transport behaviour of a closed thermosyphon was performed in order to observe the effect of the inclination angle on the transport behavior of a closed two-phase thermosyphon. A vertical or inclined carbon steel pipe was used; this was electrically heated at the lower part ("heating zone") and it was cooled by air along the upper part ("cooling zone"). Between these two areas there was the well insulated "Transport zone". As working fluid water was used the heating zone was always flooded. The electric heat input and the inclination angle Φ toward the vertical position were varied in steps. The maximum heat flow rate in the tube proved to be dependent upon the inclination. With a largest value of $Q_{max}=230\text{W}$ at 70-90 degree. An effective thermal conductivity k_{eff} of the thermosyphon can be determined depending strongly on inclination and heat flow rate so the steeper the tube value the larger the heat flow rate the higher is the effective conductivity. The condensation in the cooling zone exhibits the largest transport resistance. The heat transfer with boiling in the heating zone shows large local differences which depends on inclination.

Keywords

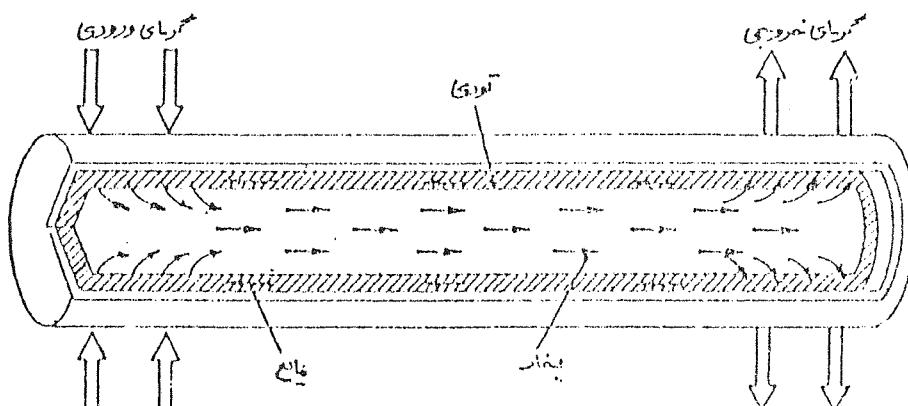
Closed two-phase thermosyphon; maximum heat flow rate; boiling heat transfer; condensation heat transfer inclination effects.

لوله‌های گرمایی و سایلی با قابلیت انتقال حرارت بسیار بالا هستند که به علت سادگی ساخت و نرخ بالای انتقال حرارت کاربردهای زیادی در سیستم‌های حرارتی دارند. اندیشه ساخت لوله گرمایی برای اولین بار در سال ۱۹۴۴ توسط Gaugler مطرح شد. لیکن عمدتاً تا اوایل دهه ۶۰ میلادی عملکرد زیادی نداشته و تحقیقات در مورد آن انجام نشده است. در سال ۱۹۶۴، Grover و همکاران در آزمایشگاه Los Alamos و همچنین سازمان RCA به عنوان اولین سازمان تجاری تحقیقات گسترده‌ای با حمایت ایالات متحده شروع کردند [۱]. این تحقیقات در سال‌های بعد گسترش چشم‌گیری یافت بطوری که می‌توان به تحقیقات آقای پروفسور فقری و همکاران و آقای دکتر اکبرزاده [۱] اشاره کرد. مجموعه تحقیقات انجام شده در این سال‌ها به صورت مقاله‌های علمی در کنفرانس‌های مختلف ارائه و یا به عنوان اختراع ثبت شده است به طوری که تا سال ۱۹۹۹ می‌توان به ۹ کنفرانس برگزار شده اشاره کرد.

اگر چه ساده بودن ساخت لوله گرمایی و نیز در دسترس بودن مواد اولیه مورد نیاز پتانسیل خوبی برای پیشرفت این فن آوری را فراهم نموده است و در کشورهای صنعتی مثل ژاپن، آلمان و ایالات متحده کاربردهای این فن آوری به میزان قابل توجهی شناخته شده، اما متأسفانه در ایران هنوز آن طور که شایسته است رویکرد جدی به این مقوله وجود نداشته و تنها چند مقاله انگشت شمار در این رابطه به چاپ رسیده است. آنچه در این مقاله مورد بحث قرار می‌گیرد یکی از نخستین گام‌ها در تحقیقات علمی مربوط به این فن آوری در ایران است.

۱- تئوری

اصول کارکرد ترموسیفون‌ها مشابه لوله‌های گرمایی است. یک لوله گرمایی از سه قسمت ظرف، فتیله و سیال تشکیل شده و شامل نواحی تبخیرکننده، چگالنده، و آدیباتیک است.

شکل (۱) شماتیک عملکرد یک لوله گرمایی.

همان طور که در شکل ۱ نشان داده شده است با حرارت دادن قسمت تبخیرکننده سیال در لوله گرمایی به صورت بخار در آمده که پس از عبور از ناحیه آدیباتیک (گذرا) در قسمت چگالنده به صورت مایع در می‌آید. در مرحله بعد مایع حاصل توسط فتیله و یا به کمک جاذبه به سمت تبخیرکننده حرکت می‌کند. هر گاه عمل برکشت مایع از قسمت چگالنده به تبخیرکننده توسط جاذبه صورت بگیرد لوله گرمایی را اصطلاحاً ترموسیفون دو فازی می‌نامند. هر چند که تفاوت کمی بین ساختمان لوله‌های گرمایی و ترموسیفون‌ها وجود دارد، لیکن روابط حاکم بر انتقال حرارت و نیز رژیم‌های جوش در هر یک کاملاً متفاوت بوده که در مقالات مختلف به طور مفصل مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین عوامل زیادی از جمله ابعاد هندسی، جنس ظرف، نوع سیال، درصد شارژ سیال، نسبت طول به قطر و بالاخره زاویه شیب ترموسیفون بر عملکرد ترموسیفون‌ها تأثیر دارد که بعضاً در مقالات به آن پرداخته شده است.

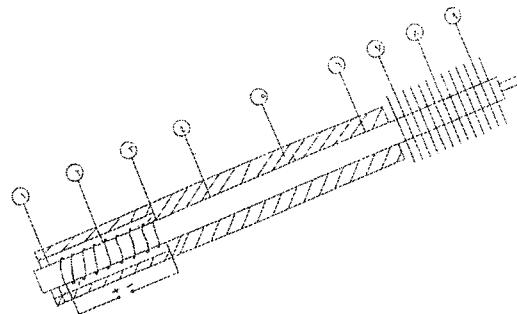
در این مقاله اثر زاویه شیب بر روی پارامترهایی چون افت دما در ترموسیفون، ضریب انتقال حرارت در چگالنده و تبخیرکننده، ضریب هدایت مؤثر و ماکزیمم نرخ انتقال حرارت مورد بررسی قرار گرفته است.

۲ - شرح دستگاه آزمایش

ترموسیفونی که برای این آزمایش‌ها ساخته شده است شامل یک لوله کربن استیل است که بدنی اصلی ترموسیفون را تشکیل می‌دهد. دو در پوش فولادی به صورت کاملاً آب‌بندی شده به دو انتهای این لوله جوش داده شده‌اند که در وسط یکی از آنها یک لوله مسی جهت شارژ ترموسیفون و از دیگری یک ترموموکوپل جهت تعیین دمای مایع تعییه شده است. قسمت تبخیر کننده توسط گرمکن‌های الکتریکی در معرض شار حرارتی و قسمت چگالنده که پره خورده است توسط هوای تولید شده توسط دمنده‌ها، خنک می‌شود. جدول ۱ مشخصات ترموسیفون مذکور را نشان می‌دهد.

جدول (۱) مشخصات طراحی ترموسیفون دو فازی.

کربن استیل	جنس ظرف
آلومینیوم	جنس پره
۳۰۰ میلی متر	طول تبخیر کننده
۴۵۰ میلی متر	طول آدیباتیک
۲۰۰ میلی متر	طول چگالنده
۲۵ میلی متر	قطر خارجی لوله
۲۲ میلی متر	قطر داخلی لوله
۵۵ میلی متر	قطر خارجی پره
آب مقطر	سیال عامل
۶۰ سانتی متر مکعب	مقدار شارژ سیال

شکل (۲) شماتیک ترموسیفون تحت آزمایش.

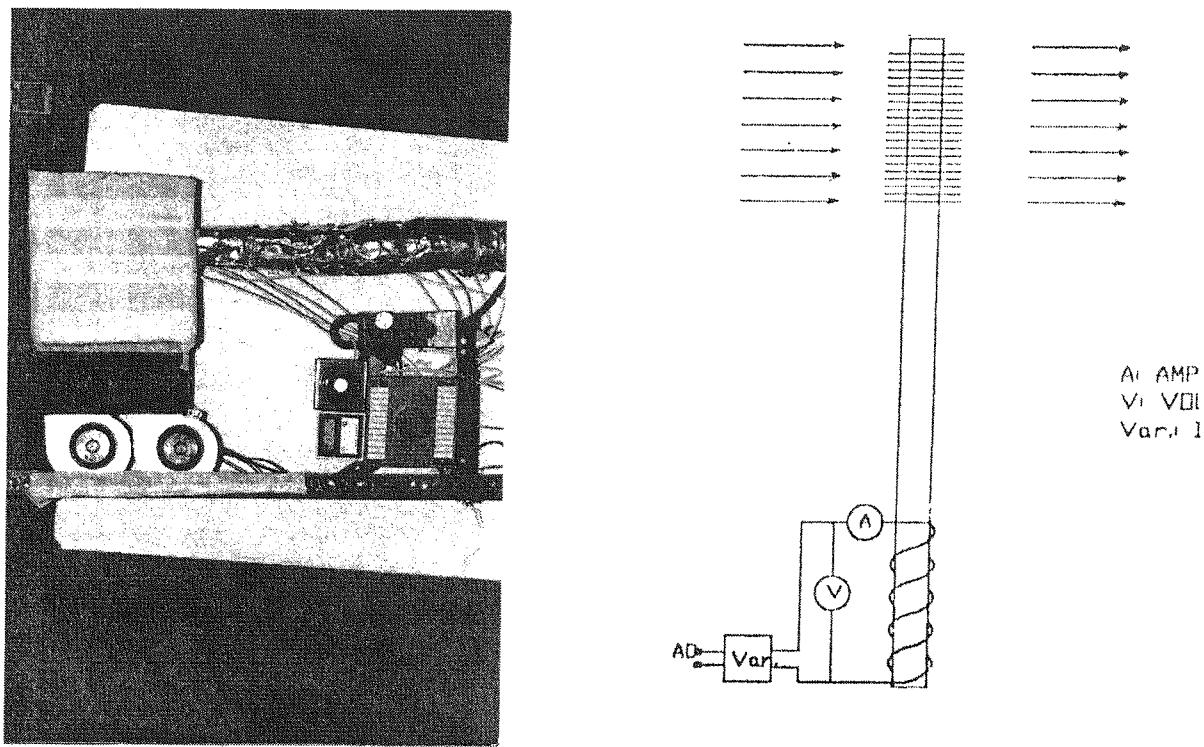
همان طور که در شکل (۲) نشان داده شده است بر روی ترموسیفون مذکور ۱۸ ترموموکوپل از نوع آلومین - کرومیل در ۹ سطح (در هر سطح سه نقطه) مختلف نصب شده است. بنابر این به کمک یک ترمومتر دیجیتالی (بادقت کاری یک درجه) و یک سلکتور ۲۴ حالته می‌توان دماهای مذکور را اندازه گرفت. همچنین از یک آمپر متر و ولت متر برای محاسبه توان الکتریکی، یک کاوهنده (دیمیر) جهت تنظیم جریان ورودی و یک دستگاه Hotwire برای اندازه گیری سرعت هوا و بالنتیجه دبی هوا استفاده شده است. بدین صورت که ۸ نقطه از کانال (ورود هوا) درست قبل از پره‌ها، انتخاب و سرعت آنها اندازه گیری شده و با معدل گیری سرعت‌های مذکور سرعت متوسط تعیین شده است.

۳ - شرح آزمایش‌ها

۳-۱- آزمایش اول

هدف از این آزمایش تعیین تغییرات نسبت گرمای خروجی (که توسط ترموسیفون انتقال داده می‌شود) به حرارت ورودی (که توسط گرمکن‌ها منتقل می‌شود) است. در این آزمایش ترموسیفون مورد نظر به حالت قائم قرار داده شده و همزمان با امیرکبیر / سال چهاردهم / شماره ب - ۵۴ / (مهندسی مکانیک) بهار ۱۳۸۲

راهاندازی دمنده‌ها به کمک یک دیمر (کاهنده) توان ورودی ترمومیکفون که توسط سه گرمکن کمربندی تامین می‌شود را از صفر به تدریج افزایش می‌دهیم. شکل ۳ شماتیک مدار آزمایش را نشان می‌دهد.

شکل (۳) شماتیک مدار آزمایش.

حال در هر مرحله با اندازه‌گیری ولتاژ و جریان ورودی به گرمکن‌ها و با استفاده از روابط تئوری ایده‌آل حرارت تولیدی از طریق گرمکنها به صورت ذیل تعیین می‌شود.

$$Q_{in} = V \cdot I \quad (1)$$

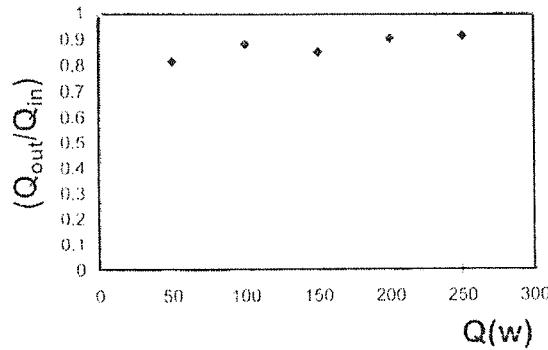
V : ولتاژ
 I : جریان
 Q_{in} : گرمای ورودی از طریق گرمکن‌ها
و حرارت منتقل شده به محیط سرد توسط ترمومیکفون از رابطه زیر محاسبه می‌شود

$$Q_{out} = mc_p(T_0 - T_i) = \rho U A_{free} C_p (T_0 - T_i) \quad (2)$$

T_i : دمای ورودی
 T_0 : دمای خروجی
 C_p : جرم حجمی هوا
 A_{free} : سطح آزاد بین پره‌ها
 m : دبی هوای ورودی
 U : سرعت هوای عبوری از روی پره‌ها
 Q_{out} : شار انتقال داده شده توسط ترمومیکفون

در این آزمایش در هر مرحله دمای خروجی و ورودی توسط ترمومتر اندازه‌گیری شده و برای محاسبه دبی جریان نخست سرعت هوا در کanal مستطیل شکل به ابعاد $55 \times 20 \text{ میلیمتر}$ که پره‌های ترمومیکفون را کاملاً در برگرفته است تعیین شده و با محاسبه سطح آزاد بین پره‌ها و به کمک معادله پیوستگی دبی جریان (از حاصل ضرب مساحت بدست آمده در سرعت جریان روی پره‌ها) بدست می‌آید.

بنابراین می‌توان نسبت حرارت خروجی به ورودی را تعیین کرد. شکل ۴ نمودار نسبت حرارت خروجی به ورودی به ازای مقادیر توان ورودی مختلف را نشان می‌دهد.

شکل (۴) تغییرات نسبت حرارت خروجی به ورودی به ازای توان ورودی مختلف.

- همان طور که مشاهده می‌شود با افزایش حرارت ورودی نسبت مذکور افزایش می‌یابد که می‌توان به صورت زیر توجیه کرد.
- الف- در حرارت‌های ورودی کم چون میزان بخار در قسمت چگالنده کم و مقداری هوا و یا گازهای غیر قابل چگالش در لوله وجود دارد. لذا در پدیده چگالش اختلال بوجود می‌آید و در نتیجه مایع چگالیده کمی تولید می‌شود. در حالیکه در حرارت‌های زیاد به قدر کافی بخار تولید شده و چگالنده با بازدهی بالاتری نسبت به حالت مذکور کار می‌کند.
 - ب- در حرارت‌های ورودی کم بخار قبل از رسیدن به انتهای چگالنده به مایع تبدیل می‌شود و عملاً قسمتی از ظرفیت چگالنده بدون استفاده باقی می‌ماند. با افزایش حرارت ورودی انتقال جرم و حرارت بهتر صورت گرفته و بدین گونه از ظرفیت چگالنده به طور کامل استفاده شده است بنابراین نسبت حرارت خروجی به ورودی افزایش می‌یابد.
 - ج- افزایش شار حرارتی ورودی، پدیده جوش را تسريع و در نتیجه فرایند گردش سیال در داخل ترموسیفون سریع‌تر انجام شده و محتوای حرارت بیشتری را منتقل می‌کند.

۴-۲- آزمایش دوم

هدف از این آزمایش تعیین ضریب هدایت مؤثر و بررسی تأثیر زاویه شیب بر روی پارامتر مذکور است. در این آزمایش نخست ترموسیفون را به صورت قائم قرار داده سپس با دیمتر توان ورودی به ترموسیفون را تا کسب شار ماکزیمم افزایش می‌دهیم. حال با اندازه‌گیری دمای نقاط مورد نظر روی ترموسیفون و قرار دادن ترموسیفون در شیب‌های مختلف (۱۰-۸۰ درجه نسبت به افق) آزمایش را تکرار می‌کنیم. با توجه به تعریف ضریب هدایت مؤثر که در مرجع [۲] آمده است پارامتر مذکور در طول ترموسیفون، در شیب‌های مختلف قابل محاسبه است.

ΔT : اختلاف دما بین دو نقطه میانی تبخیرکننده و چگالنده (T_2-T_8)

A_{cross} : مساحت سطح مقطع فضای عیور بخار، طول لوله ترموسیفون

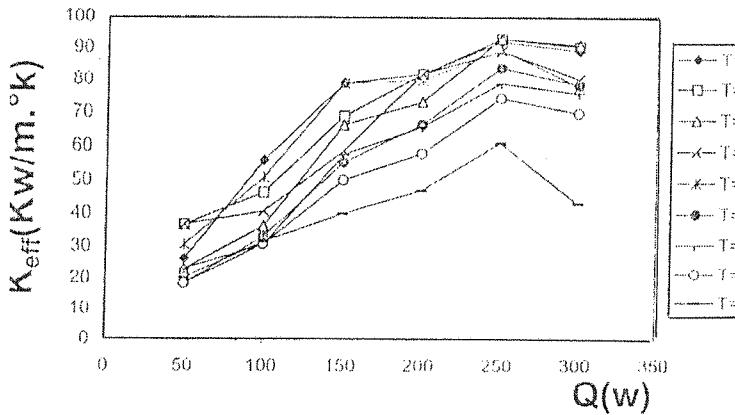
Q : شار گرمایی منتقل شده توسط ترموسیفون در هر زاویه

$$K_{eff} = \frac{LQ}{A_{cross} \Delta T} \quad (3)$$

شکل ۵ تغییر پارامتر ضریب هدایت مؤثر را نسبت به حرارت ورودی نشان می‌دهد. نمودار مذکور نشان می‌دهد مقدار ضریب هدایت مؤثر تا حرارت ورودی ۲۵۰وات روند تقریباً صعودی و از آن به بعد نزولی می‌باشد. همچنین با افزایش زاویه شیب امیر کبیر / سال چهاردهم / شماره ب - ۵۴ / (مهندسی مکانیک) بهار ۱۳۸۲

(نسبت به افق) مقدار پارامتر مذکور افزایش می‌باید

این افزایش طوری است که ماکریم مقدار آن در شیب 70° درجه برابر $K_{eff} = 90 \text{ kw/m}^\circ\text{k}$ و مینیمم مقدار آن در شیب 10° درجه برابر $K_{eff} = 60 \text{ kw/m}^\circ\text{k}$ است. این بدین معنی است که پدیده انتقال حرارت توسط ترمومویفون در مقایسه با میله مسی به همان قطر، با ضریب هدایت حرارتی $k = 372 \text{ W/m}^\circ\text{k}$ (مطابق با مرجع ۲)، در بهترین حالت حدود ۲۴۰ برابر و در بدترین حالت بیش از ۱۵۰ برابر بهتر صورت می‌گیرد.

شکل (۵) تغییرات پارامتر ضریب هدایت مؤثر نسبت به حرارت ورودی در شیبهای مختلف.

۳-۳- آزمایش سوم

هدف از این آزمایش بررسی افت دما در نواحی چگالنده، آدیباتیک و تبخیر کننده و نیز اثر نرخ جریان گرما بر روی پارامتر مذکور در زوایای شیب مختلف است.

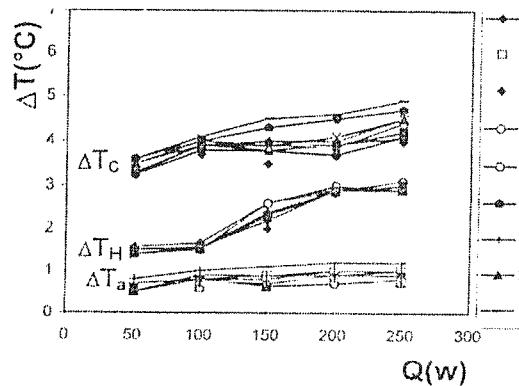
در این آزمایش ترمومویفون مورد نظر در معرض شار متغیر قرار گرفته و در هر حالت دماهای نقاط مورد نظر روی ترمومویفون توسط سلکتور و ترمومتر اندازه گیری می‌شود. با تکرار آزمایش در شیبهای مختلف و با تعاریف افت دما در نواحی مختلف به صورت ذیل که در مرجع [۲] آمده است، افت دما در ترمومویفون تعیین می‌شود.

$$\Delta T_H = \frac{T_1 + T_2 + T_3}{3} - T_4 \quad (4)$$

$$\Delta T_{ad} = T_4 - T_6 \quad (5)$$

$$\Delta T_c = T_6 - \frac{T_8 + T_9}{2} \quad (6)$$

شکل ۶ اثر زاویه شیب بر روی افت دما در قسمت‌های آدیباتیک، چگالنده و تبخیر کننده را نشان می‌دهد همان طور که مشاهده می‌شود بیشترین افت در ناحیه چگالنده و کمترین افت در ناحیه آدیباتیک دیده می‌شود. اثر زاویه شیب بر روی افت دما تقریباً متقاضی است و اثر قابل توجهی دیده نمی‌شود.

شکل (۶) تغییرات افت دما در طول ترموسیفون در شیوهای مختلف.

۴-۴- آزمایش چهارم

هدف از این آزمایش به دست آوردن ضریب انتقال حرارت تجربی در قسمتهای چگالنده و تبخیرکننده و چگونگی تغییرات پارامتر مذکور با نرخ جریان حرارت در شیوهای مختلف است. در این آزمایش ترموسیفون در حالت قائم قرار گرفته و هم زمان با روشن کردن فن‌ها توان ورودی به قسمت تبخیرکننده با فاصله توانی ۲۵ واتی اعمال شده است. در هر فاصله توانی پس از گذشت زمان لازم برای راه اندازی، با اندازه‌گیری دمای نقاط ۱۰ و ۱۱، ضریب انتقال حرارت به صورت ذیل قابل محاسبه است.

$$h_c = \frac{Q}{A_c(T_v - T_c)} \quad (7)$$

$$T_c = \frac{T_8 + T_9}{2} \quad (8)$$

در روابط فوق T_v دمای بخار و A_c سطح داخلی ترموسیفون در ناحیه چگالنده و Q مقدار گرمای انتقال یافته توسط ترموسیفون است.

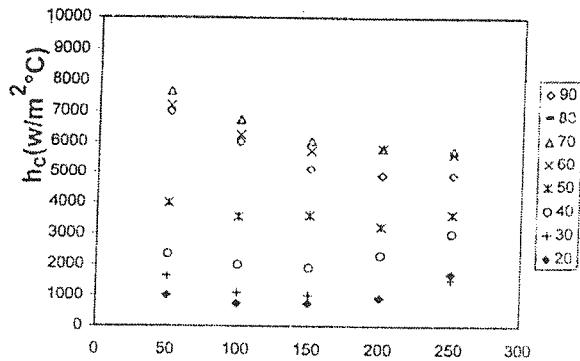
در صورت تکرار آزمایش فوق و اندازه‌گیری دمای نقاط ۱ و ۲ و ۳ و به کمک معادلات ذیل ضریب انتقال حرارت در قسمت تبخیرکننده محاسبه می‌شود.

$$h_H = \frac{Q}{A_H(T_H - T_v)} \quad (9)$$

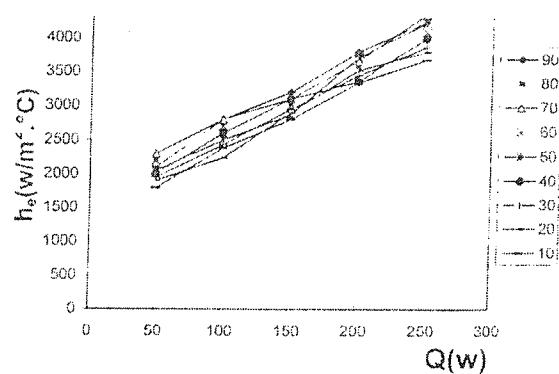
$$T_H = \frac{T_1 + T_2 + T_3}{3} \quad (10)$$

AH: سطح داخلی ترموسیفون در ناحیه تبخیرکننده
شکل‌های ۷ و ۸ تغییرات ضریب انتقال حرارت ناحیه تبخیرکننده و چگالنده را نسبت به حرارت ورودی نشان می‌دهند.
همان‌طور که از شکل ۷ مشاهده می‌شود با افزایش حرارت ورودی ضریب انتقال حرارت در قسمت تبخیرکننده افزایش می‌یابد
که این افزایش احتمالاً میتواند به علت بیشتر شدن بخار در اثر افزایش حرارت ورودی در ناحیه مذکور باشد.

بالعکس در ناحیه تبخیرکننده با افزایش حرارت ورودی ضریب انتقال حرارت کاهش می‌یابد که این کاهش میتواند احتمالاً در اثر افزایش ضخامت فیلم مایع در قسمت چگالنده باشد البته در زوایای شیب کمتر از 40° درجه ضریب انتقال حرارت مجدداً کمی افزایش می‌یابد. در این حالت بعضی قطرات مایع در قسمت چگالنده ممکن است از جداره لوله جدا شده و وارد فضای بخار شوند. بنابر این ضخامت فیلم مایع مجدداً کاهش یافته و ضریب انتقال حرارت افزایش می‌یابد.

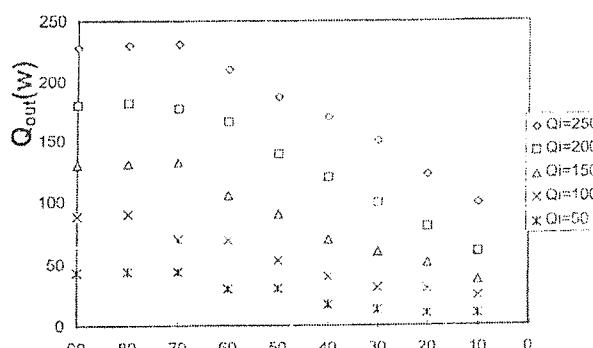
شکل (۸) تغییرات ضریب انتقال حرارت در ناحیه چگالنده نسبت به حرارت ورودی در شیوهای مختلف.

شکل (۷) تغییرات ضریب انتقال حرارت در ناحیه تبخیرکننده نسبت به حرارت ورودی در شیوهای مختلف.

۳-۵-۵- آزمایش پنجم

در این آزمایش ترموسیفون تحت شیوهای مختلف قرار گرفته، هدف تعیین زاویه شیبی است که در آن زاویه نرخ انتقال حرارت ماکریم مقدار خود را داشته باشد. در این آزمایش پس از قرار دادن ترموسیفون در حالت قائم به کمک یک دیمیر توان ورود به ترموسیفون را افزایش می‌دهیم. عمل افزودن توان را تا جایی ادامه می‌یابد که افزایش ناگهانی در دمای بالاترین ترموموپل‌ها در قسمت تبخیرکننده دیده شود. افزایش دمای ترموموپل نشان دهنده قادر نبودن ترموسیفون در انتقال توان ورودی و به معنی پایان آزمایش بوده و توان مذکور حدا کثیر توان ورودی است. حال ترموسیفون را به صورت شیب دار (-80° - 10° درجه نسبت به افق) قرار داده و آزمایش را تکرار کنیم. با اندازه‌گیری ولتاژ و جریان در هر مرحله و در هر زاویه شیب توان ورودی به دست می‌آید و با اندازه‌گیری دمای خروجی و سرعت فن توان خروجی محاسبه می‌شود. شکل ۹ تأثیر زاویه شیب بر روی نرخ انتقال حرارت ماکریم را نشان می‌دهد.

شکل (۹) تأثیر زاویه شیب بر روی نرخ انتقال حرارت ماکریم.

همان طور که شکل فوق نشان می‌دهد نرخ انتقال حرارت از حالت قائم با شیب بسیار ناچیزی تا زاویه $60-70^\circ$ درجه نسبت به افق افزایش می‌یابد و بعد از آن شروع به کم شدن می‌کند به طوری که در زاویه شیب 10° درجه مقدار گرمای انتقال یافته بسیار ناچیز است.

۴- مقایسه با نتایج سایر محققان

نتایج بدست آمده در رابطه با ترمومویفون مورد بررسی در این مقاله با نتایج بدست آمده در مرجع شماره [۲] در بعضی از جهات قابل مقایسه می‌باشد. مرجع [۲] ترمومویفونی را مورد آزمایش قرار داده که حاوی سیال متنان می‌باشد و نیز پارامترهایی چون: مقدار شارژ سیال، نسبت قطر به طول و درصد تخلیه در دو ترمومویفون مورد مقایسه متفاوت می‌باشد. به علاوه سیال جاذب در قسمت چگالنده در مورد ترمومویفون مرجع [۲] آب و در ترمومویفون مورد آزمایش هوا می‌باشد. نتایج این مقایسه به شرح ذیل می‌باشد:

- تغییرات افت دما در طول ترمومویفون مرجع [۲] کمتر از ترمومویفون مورد آزمایش می‌باشد که این اختلاف احتمالاً به علت تفاوت نوع سیال (هوا و آب) مورد استفاده در قسمت چگالنده می‌باشد. به عبارت دیگر استفاده از آب به عنوان جاذب حرارت در قسمت چگالنده عمل انتقال حرارت را یکنواخت‌تر و بهتر نسبت به سیال هوا که به عنوان جاذب حرارت در ترمومویفون مورد آزمایش در نظر گرفته شده است، انجام می‌دهد.
- روند تغییرات پارامتر ضریب هدایت مؤثر در هر دو ترمومویفون تقریباً "یکسان هستند. لیکن نقطه شار ماکریم در ترمومویفون مرجع [۲] در مقدار حرارت ورودی بالاتری رخ می‌دهد زیرا تنها محدود کننده انتقال شار ماکریم، گیرنده حرارت است. گیرنده حرارت در ترمومویفون مرجع [۲] آب بوده که دارای ظرفیت حرارتی بالا می‌باشد بنابراین می‌توان شار بالاتری را در قسمت تبخیرکننده اعمال کرد.
- روند تغییرات ضریب انتقال حرارت در ناحیه چگالنده و تبخیرکننده در دو ترمومویفون مذکور تقریباً "یکسان هستند لیکن مقدار مربوط به ضرایب انتقال حرارت تبخیرکننده و چگالنده کاملاً" متفاوت می‌باشد. که به دلیل یکسان نبودن سیال عامل در هر دو ترمومویفون این تفاوت بدیهی است.
- نمودار ضریب انتقال حرارت در ناحیه چگالنده و تبخیرکننده در ترمومویفون مرجع [۲] در شیوه‌های متفاوت به هم چسبیده و کاملاً منطبق است. در حالی که در ترمومویفون تحت آزمایش در قسمت‌های مختلف در ناحیه تبخیرکننده تا اندازه‌ای به هم چسبیده و در چگالنده کاملاً " جدا می‌باشد که این اختلاف احتمالاً" به علت متفاوت بودن بعضی از مشخصات فیزیکی سیال (مثل کشش سطحی) در دو ترمومویفون مورد مقایسه بوجود می‌آید.
- پارامتر نسبت حرارت خروجی به ورودی به ازای توان ورودی مختلف در مرجع [۲] مورد بررسی قرار نگرفته است. ناحیه‌ای که انتقال حرارت ماکریم موجودی را در ترمومویفون مرجع [۲] بین ۵۰ تا ۷۰ متفاوت است و در ترمومویفون مورد آزمایش بین ۶۰ تا ۷۰ درجه می‌باشد.

۵- بحث و نتیجه گیری

- ۱- اثر زاویه شبی بر روی دما چندان محسوس نیست.
- ۲- در زاویه ۹۰-۶۰ درجه نسبت به افق مقدار توان خروجی ماکریم می‌شود.
- ۳- با افزایش زاویه شبی (نسبت به افق) مقدار ضریب هدایت مؤثر افزایش می‌یابد.
- ۴- با افزایش توان ورودی ضریب انتقال حرارت در قسمت چگالنده کاهش و در قسمت تبخیرکننده افزایش می‌یابد.
- ۵- پدیده انتقال حرارت توسط ترمومویفون در مقایسه با میله مسی به همان قطر (با ضریب هدایت حرارت $372 \text{ W/m}^0 \text{ K}$) در بهترین حالت حدود ۲۴۰ برابر و در بدترین حالت بیش از ۱۵۰ برابر بهتر صورت می‌گیرد.

فهرست علایم

$$\begin{aligned} A &: \text{جریان الکتریکی Ampere \\ } \\ C_p &: \text{حرارت مخصوص هوا } \left[\frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}} \right] \\ D &: \text{قطر } m \\ h_e &: \text{ضریب انتقال حرارت در چگالنده } \left[\frac{\text{W}}{\text{m}^2 \cdot \text{K}} \right] \\ h_e &: \text{ضریب انتقال حرارت در تبخیرکننده } \left[\frac{\text{W}}{\text{m}^2 \cdot \text{K}} \right] \\ k_{eff} &: \text{ضریب هدایت مؤثر } \left[\frac{\text{W}}{\text{m} \cdot \text{K}} \right] \end{aligned}$$

Q_{in} : حرارت ورودی به تبخیرکننده [W]

Q_{out} : حرارت گرفته شده از چگالنده [W]

L_c : طول قسمت چگالنده [m]

L_e : طول قسمت تبخیر کننده [m]

m : دبی هوا [$\frac{kg}{s}$]

مراجع

- [1] Amir faghry, 1995, Heat Pipe Science and Technology, Taylor & Francis.
- [2] E. Bahne and U. Gross. 1981, "The influence of the inclination angle on the performance of a closed two phase thermosyphon, 4th international heat pipe conference, 1981, London."
- [3] T. F. Lin, W. T. Lin, Y. L. Tsay and J. C. WU, 1995, "Experimental investigation of geyser boiling in an annular two phase closed termosyphon " Int. J. HeatTransfer Vol. 38, No. 2, PP. 295-307.
- [4] X. Zhou and R. E.Collins, 1991,"Measurement of condensation heat transfer in a thermosyphon", Int. J. Heat Mass Transfer,Vol. 35, No. 2, pp. 369-376.
- [5] M. Monde, 1996," Analytical study of critical heat flux in two-phase thermosyphon; relationship between maximum falling liquid rate and critical heat flux", J. Heat transfer Vol. 118, No.11.
- [6] Frank P. Incropera, David P. Wewitt, 1995, Fundamentals of Heat and Mass Transfer.
- [7] P. Dunn and D. Areay, 1982, 3rd ed. Heat pipes.
- [8] Fage C. Meqniston and Jerald D.Parker, 1988, Heating Ventilating and Air Conditioning-Analysis and Design.